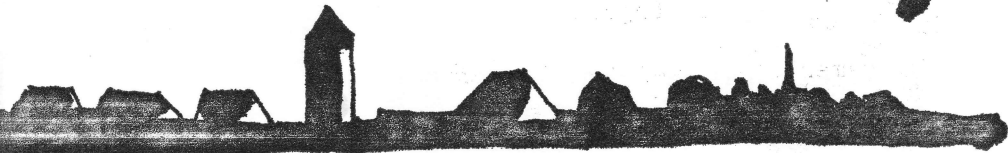

DORPSBELANG

Onregelmatig verschijnende informatie over Nijemirdum

Vooraf

Dat dit nummer - ondanks de vakantie - extra dik is heeft te maken met de reünie.

Mevrouw Lies Dijkman-Tromp heeft daar een gedicht voorgedragen waarvan we vonden dat het op papier gezet moest worden. En naar alle reünisten zou worden verstuurd.

Er waren ook mensen uit Nijemirdum die daarover gehoord hadden en het ook wel wilden lezen. Dus daarom maar in "Dorpsbelang".

Voor die zelfde reünisten wordt ook nog het stuk uit de Balkster Courant opgenomen. Gevolg is dus dat dit nummer niet veel nieuws bevat, en dat voor sommige lezers er "oud nieuws" in staat.

Maar daarom is het dan een vakantie-nummer!

De Nijemardumer reünie

Ik wit net hoe as it jin allegear gie,
op dizze moaie slagge Nijemardumer reünie,
mar de slachsin "Nijemardum fiert feest, dat seit
genôch" is noch altyd wier.

Want minsken, wat hiene wy hjoed in plezier;
wer in bytsje langst nei hoe of it eartiids wie
neame wy mei in frjemd wurd "nostalgie".

Wy kamen oeral wei fan fier en hein,
en we hawwe hjoed faak sein:
"O, bistou ien fan Boacke Rinske of Igge Jiers?
Siz, dô wurdst ek al griis".
Mar of wy keal, griis, dik of rimpelich wurden binne,
wy woene hjoed hjir mar al te graach hinne.
Wy praatten mei elkoar oer wat wy eartiids belibbe ha
en dan komme âlde herinneringen op ús ta.
Want wy koene minsken by foar- en efternamme,
wy wisten sels út hokker stamme.
It wie gjin menear en mefrou,
allinne de dominé's hiene in mefrou,
de masters dan noch harren juffrou.
Dat hearde doe sa,
mar by ús gie dat gewoan sa:

Age Haeije, Folkerts Jantsje, Titte IJke
en Jabik en Sijke,
Pieters Richt en Wieger en Makke.
Wy hawwe der ek wol ris om lakke,
wanr dat wie wol hielendal nij,
mar wy seine gewoan Jan Kokke Marrij.

Peterson kaam net by ús wei,
't wie dêrom dat men Petersons Geeske sei.
Ek Plug, Van der Werff en Brunewoud neamden wy bij
de efternamme,
want hja kamen net út de Nijemardumer stamme.

Wy giene om klompen nei Martens Tryn,
hoe folle jierren is dat al forlyn!
Tryn kipe efkes oer de bril: Wat wie krekt de mjitte?
Ik rûk noch de klompengneur, wy sille it nea forjitte.
Harmens Gep hie doe allinne noch mar tillefoan.
Elts belle dêr, dat wie hiel gewoan.
De bern fan Liuwe Wiets wierne net sa min,
hja wounen in priis, dat hat men as men sa moai
skriuwe kin.

En mannichien dy't iensum en forklûme wie
wist dat er kofje by Simons Hindrikje stie.
Kees en Popk, dat wie in man fan gesach,
wy seine him skruten goeiendag.
It uniform en de snor fan dy man,
dwong respekt ôf, dêr wiene wy bang fan.
Frou Wignand dy sei altyd: "Wat is't in spul dat ik
sa lyts bin
en net by de bakken kin".
Hinderik Hessels sjoch ik noch by de peterealje stean.
Der binne hiel wat liters troch de trechter yn'e
kantsjes gien.

Jehannes Fim gie troch it doarp mei in hoarn
en rôp: "Fleis by Jehannes Veltman moarn".
As men frege: "Veltman, wêr is it fan?"
dan rôp hy: "Fan in dea bist, man!"
En Lukas Anne, gol en blij,
sei tsjin de minsken: "Skik mar bij,
wij sille oan de sûpenbrij".
Lytse Rein hâlde alle tunen skjin,
elts wie him tagedien, hy die it nei't sin.

Mei tankberens tinke we oan master Inne werom,
want fan syn hân
kaam it boek "Jonges fan Gaesterlân" ta stân.
En Van der Werff skreauw sûnder omhaal
"Yn'e berm lâns", in libbensecht forhaal.

Bestuur Dorpsbelang

P.Bode	(voorz)	Lyklamawei	7	05147-269
O.v.d.Goot	(secre.)	Lyklamawei	15	05147-532
D.v.d.Meer	(penn.)	Hege Bouwen	29	05147-380
H.Bangma		Heaburgen	42	05147-459
W.de Boer-Krikke		Heaburgen	8	05147-727
H.Gijsen		Hege Bouwen	31	05147-502
J.Postma-Rienstra		Hege Bouwen	5	05147-683

Foto's reünie

G.Muizelaar heeft een hele reportage van de reünie gemaakt. Wie ze wil bekijken kan terecht bij P.Bode of O.v.d.Goot.

Ze zijn daar ook na te bestellen: Kosten f 1,75 (normaal formaat) of f 4,- (formaat 13 x 18).

Mensen buiten Nijemirdum kunnen waarschijnlijk beter contact op nemen met G.Muizelaar, Lijzijde 49 in Dronten.

Kegeltjes rijden

Zaterdag 14 juli a.s. organiseert de "Gaasterlandse aanspanning" een vaardigheidsproef met aangespannen paarden.

Het begint om 2 uur, het wordt gehouden op het terrein van Dorpsbelang/Staatsbosbeheer aan het Wytlânsdykje, en het is de moeite van het bekijken waard.

De reünisten besloten de dag met een broodmaaltijd. Tijdens die maaltijd haalde mevrouw L. Dijkman-Tromp uit Dokkum - maar voor iedereen Lys van Bokk en Rinske - herinneringen op aan het Nijemirdum van toen. Maar ze vergat niet om de leden van het Dorpsbelang-bestuur, die de organisatie grotendeels voor hun rekening hadden genomen, naar voren te roepen en namens de reünisten te bedanken.

De hele dag was er een fantastische stemming, iedereen genoot en alles liep door elkaar en leek het een gezellige wanorde. Maar het bleek dat er achter alles toch een strak organisatie-schema zat, want precies op tijd kon de voorzitter zijn afscheidswoord beginnen. En dat besloot hij met de woorden die bij de deur nog eens ruim tweehonderd keer werden herhaald: tot ziens.

(Balkster Courant, donderdag 14 juni 1984)

Agenda

14 juli	Vaardigheidsproef door de Gaasterlandse Aanspanning.
---------	---

24/25 aug.	Dorpsfeest
------------	------------

Nadat zaterdagmorgen alle reünisten waren aangekomen, werden ze welkom geheten door de voorzitter van Dorpsbelang, Piet Bode. Hij merkte in zijn openingswoord op dat er in Nijemirdum nog heel wat bij het oude gebleven was, naast vele vernieuwingen, maar dat de volgende generatie namen als de Sintel, de Reed, Scheve paad en Tardykje waarschijnlijk niet meer gebruiken zou. Daar staat tegenover dat er ook weer historische dingen in ere hersteld zijn, zoals het klokluiden. Maar de voorzitter ging er vanuit dat men in de eerste plaats gekomen was om de mensen te ontmoeten met wie men op school was geweest en met wie men was opgegroeid.

Vanwege de grote opkomst werd de reünie op drie lokaties gehouden. Behalve de grote bijeenkomst in het Doarpshus was er de mogelijkheid om naar het gebouw achter de Gereformeerde kerk te gaan: daar werd een film gedraaid uit de zestiger jaren. Hoe groot de belangstelling daarvoor was blijkt uit het feit dat er vier voorstellingen van werden gegeven, in de loop van de dag.

Na de broodmaaltijd was er - ook voor inwoners van Nijemirdum - tevens een tentoonstelling in de school. Daar waren oude foto's van Nijemirdum en van Nijemirdumers te bezichtigen. Het was daar ontzettend druk. Er werden ook hier heel wat herinneringen opgehaald, en tevens maakten velen gebruik van de kans om de bijna nieuwe school te bekijken.

Tijdens de thee kwamen ook veel Nijemirdumers van nu naar het Doarpshus. De verbazing en blijdschap van het elkaar weerzien was bijna net zo groot als tijdens de ontvangst 's morgens. Ook hier weer zagen velen elkaar terug, en soms na heel lange tijd.

Een brief

Via mevrouw Klaske Boukes in Rold. kregen we een schrijven uit Canada dat als volgt eindigde:

Hartelyk Gegracht,
Lena Mulder (Fabert)
RR2 Spencerville
Ont. Canada
HOE 1X0

Het Dorpshuis bijna te klein

Op ongeveer honderd mensen had het bestuur van Dorpsbelang gerekend, toen er sprake was van een reünie. Maar al gauw bleek dat die schatting er volkomen naast was, en dat er op 9 juni op zo'n 225 deelnemers gerekend moest worden. 's Morgens tussen half tien en half elf kwamen ze van alle kanten naar het Dorpshuis, zij konden er net in het dorps huis allemaal.

Al in augustus van het vorige jaar begon Dorpsbelang met de voorbereiding van een reünie, waarbij uiteraard heel wat moest gebeuren. Uitgangspunt was de minimum-leeftijd van veertig jaar, en de mogelijkheid om ook contacten te hebben met diegenen die op dit moment te Nijemirdum wonen.

De bern fan Douwe Rinkje wiene tige fatsoenlik, dat
wie harren leard,
mar it is wolris forkeard betearde.
Rinkje sei: "Bern, gean efkes om in kop griene earten".
De bern binne nei Durk en Ike setten.
Hja seine hiel fatsoenlik: "Us mem wol graach in
holle earten ha".
Wat sille se by Durk Germens lake ha.

En wat kin it al frjemd,
wy hawwe se tink allegear wol kend,
op it plak wêr't Stille Wiepk hiel dimmen wenne
wurde no de praatprogramma's fan Wibo fan de Linde
berne.

By Willem Rimke sliepten wy yn't hea,
no ja, sliepen, dat waard fansels nea!
En Germen Mulder wie in Nijemardumer gernier;
hy is de âldste man fan Fryslân, 104 jier!

De measten fan ús ha hjir op skoalle gien,
en no is der al wer in hiel nije skoalle ûntstien.
Mar ien bliuwt ús trou, as in gemienskiplik besit,
dy't fan al ús freugden mar ek fan ús leed wit.
Dat is de wachter, dy wekket de bosken en greiden oer.
Dat is ús âlde Nijemardumer toer.

Ik tink dat ik de tolk fan allegear bin
as wy it kommité fan doarpsbelang betankje.
It wie ús tige, tige nei't sin!!

Lies Dijkman-Tromp,
Burg.de Vriesstr. 7,
Dokkum.